

[Sonja Mikkelsen]

i samarbejde med de berørte kommuner at fremskynde indsatsen for begrænsning af fosfor i spildevandet,

at søge kvælstofudledningen til Limfjorden begrænset,

at sørge for etablering af forsøg med nye rensningsformer, herunder rodzoneanlæg.

Herefter går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Fjerde næstformand (Arentoft):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Mennesket har mange rettigheder, rettigheder til at bruge luften, til at bruge jorden og til at bruge vandet. Disse rettigheder forpligter samtidig til, at vi bevarer noget af det mest værdifulde, som vi er en del af, naturen. Danske naturlandskaber er enestående, eksempelvis den 200 km lange Limfjord. Den er enestående, fordi den rummer så stor variation skabt igennem århundreders forskellige påvirkninger. Den rummer i sig små fjorde, vige, bredninger og ved det dynamiske Ålborg en stærk strøm. Visse steder tager Limfjorden sig sågar ud som et hav.

Vi står nu midt i en ny forandringstid for Limfjorden, ny, fordi Limfjorden tidligere har været præget af forandringer. Da Vesterhavet for mange generationer siden brød igennem den vestligste tange, standsede det dengang rige sildefiskeri brat. Når man som nordjyde er opvokset ved bredden af Limfjorden, lærer man at leve med den. Lige så smuk Limfjorden kan være, lige så barsk og uforsonlig kan fjorden være for de utallige beboere omkring fjorden, f.eks. medlemmer af digelag, der gang på gang må opleve at se deres afgrøder skyllet væk på minutter, eller for en by som Løgstør, der oplever oversvømmelser i stil med det, man oplever langs de store sydtyske floder.

Vi lever med Limfjorden, og vi bruger den. Det gør fiskerne også, og fremtiden for fiskebestanden er kritisk. Hovedårsagen skal søges i den menneskeskabte forurening. Det er sådan, at når fiskene forsvinder, så forsvinder fiskerne, og dermed oplever vi, at de mange små samfund sygner hen, og at kon-

centrationen omkring storbyerne forstærkes unødigt.

Miljøbeskyttelsesloven, der blev til i et godt samarbejde socialdemokratiet og det konservative folkeparti imellem, trådte i kraft for kun 10 år siden. Den lov betød på lang sigt en redning for Limfjorden og på endnu længere sigt en genopretning af Limfjorden. Denne lov vil også fremover bane vejen for den store lokale indsats, der gøres på mange områder. Især må det efter konservativ mening være nødvendigt at få nedbragt den uacceptable forurening fra præparater såsom opvaskemidler og andre rengøringsprodukter. Herudover skal der sættes hårdere ind over for de direkte ulovlige spildevandsudledninger fra både landbrug og industri.

Tiden er nu inde til at fastholde værdien af Limfjorden som et farvand, der skal passes og plejes helt på linje med den omhyggelighed, der kendetegner vor holdning til for eksempel de danske skove. Kan man da overhovedet sammenligne? Bestemt ja. Tænk blot på dyrelivet. Hvor mange tusinde fugle holder ikke til ved Limfjorden, hvor mange tusinde fugle er måske ikke allerede forsvundet fra os, og hvor mange tusinde fugle er der så ikke plads til ved Limfjorden i årene fremover?

Det er det konservative folkepartis hensigt at påvirke regeringen til at fortsætte det arbejde, der er sat i gang, at påvirke til en målbevidst lokal indsats langs hele Limfjorden til fordel for Limfjorden selv. Lad os i vores iver for at præge Limfjorden og dens omgivelser på den bedst tænkelige måde ikke undervurdere den trods alt kun 10 år gamle miljøbeskyttelseslov. Det er vigtigt, at de følger virkninger, der er af den set i forhold til Limfjordens alder unge lov, virkelig får mulighed for at udvikle sig. Det betyder ikke, at vi blot skal sidde med hænderne i skødet, men det betyder, at vi inden for denne lovs rammer skal påvirke Limfjordens plejere, så de så nænsomt som muligt atter får pustet nyt liv i den gamle fjord.

Sønderby (V):

Da mit partis ordfører, hr. Svend Heislerberg, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne komme med følgende indlæg, idet jeg indledningsvis vil takke ministeren